

at man skal have et fælles barn, der også skal bære navnet.

Der er ingen tvivl om, at vi da bestemt ønsker at bevare ægteskabsinstitutionen, og det her er på ingen måde et angreb på ægteskabet. Ægteskabet er lige så godt, efter denne lov er gennemført, som det var før. Ægteskabet hviler jo ikke på navnet. Det hviler på nogle helt andre ting.

Der er altså 600.000 mennesker i dette land, der lever sammen uden at være gift. Mange af dem har børn. Dansk Folkepartis ændringsforslag er et angreb på 600.000 mennesker i dette land, som har valgt at leve sammen på den måde.

Nogle af dem vil gerne have et fælles navn, og det er god familiepolitik at sige, at hvis de mener, at det kan styrke deres familie, ikke mindst hvis de har børn, altså skabe en fælles identitet i deres familie, ved at de også får et fælles navn, hvorfor i alverden skulle de så ikke have lov til det? Der er ingen, der bliver frataget noget. Der er kun nogle, der får noget. Derfor synes vi, at det er et fornuftigt forslag.

Jeg vil også sige, at det ændringsforslag, Dansk Folkeparti her har fremsat, ikke er gennemtænkt. Det vil give store problemer, hvis det vedtages i sin nuværende form. Det skyldes, at hvis ønsket om, at en samlever ikke uden nyt samtykke skal kunne videregive et navn, som er erhvervet ved samliv, skal imødekommes, skal der tages højde for det ikke bare i lovforslagets § 5, men også i lovforslagets § 4 og i lovforslagets § 11. Men i ændringsforslaget tager man kun højde for § 5.

Kl. 11.05

Skal man etablere en helt ny navnekategori – det er jo det, der lægges op til, nemlig en helt ny navnekategori, der nu skal oprettes – vil det betyde store registrerings- og kontrolvanskeligheder med de fejl, som det måtte indebære. Derfor kræver et ændringsforslag af den her karakter i virkeligheden en fuldstændig omskrivning af loven og en meget nøje overvejelse af, hvordan man skal administrere det fremover.

Derfor mener jeg altså ikke, at man skal indføre sådan en regel, som Dansk Folkeparti har foreslået. Jeg mener ikke, at det fremsatte lovforslag holder lovteknisk set.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg må lige gøre opmærksom på, at det nu alene drejer sig om ændringsforslagene. Når vi har stemt om ændringsforslagene om et øjeblik, går

en generel debat om navneloven i gang. Så jeg henstiller til dem, der stiller spørgsmål, om at huske, at i øjeblikket drejer det sig alene om ændringsforslagene.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Så lader vi være med at gå ind i en principiel debat nu.

Jeg synes bare, det er lidt tyndt, at regeringens argument for at stemme imod Dansk Folkepartis ændringsforslag er, at det teknisk ikke kan lade sig gøre. Hvis man satte embedsmændene til virkelig at kigge på det her, kunne det selvfølgelig teknisk set lade sig gøre. Derfor er det et tyndt argument.

Så er det altså vigtigt at pointere, at det jo er rigtigt nok, at ægteskabet hviler på mange ting, men det fælles efternavn er altså en af de ting, som ægteskabet hviler på.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Nu synes jeg, at det i sig selv er et meget godt argument, hvis tingene lovteknisk set ikke hænger sammen, for så er det vel noget, vi skal tage hensyn til her i Folketinget. Det er vel et rimelig stærkt argument. Men bortset fra det nævnte jeg flere andre argumenter end det rent lovtekniske.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Martin Henriksen for sit sidste spørgsmål til ministeren i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Nu kunne vi jo ikke gå ind i en principiel debat, men jeg vil bare sige, at der er 90.000 navne, som man kan tage frit i dag, så der er muligheder.

Hvis man lever i et ægteskabslignende parforhold og man ønsker at signalere over for sin partner og over for omverdenen, at man mener noget seriøst med det forhold, er det bedste, man kan gøre, at blive gift, og hvis man ikke gider gå hen i kirken og have det religiøse med indover, hvilket er fair nok, kan man få en borgerlig vielse. Det er de muligheder, der er i dag, og det er sådan set fornuftige muligheder.

Det her er en udvanding af ægteskabet. Det kan man ikke komme uden om, uanset hvordan man vender og drejer det, og det er direkte imod konservativ politik.